

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Januar

Årgang 71 . Nr. 1

1986

Vinterstemning i Akademihaven

fot. Sven Gerner Andersen (R 1945)

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK

Hovedvej 4
(03) *43 41 22

4400 KALUNDBORG

Slagelsevej 162
(03) *51 11 66

4500 NYKØBING SJ.

Autogården
(03)* 41 11 22

Nyt tøj til bilen

ALTIKA

Autokonfektion
Blegdamsvej 28
2200 København N
(01) 39 64 41

Poul & Bent Henningsen
(1939)

**H. C. Bjødstrup
Jensen**

Urmager & Optiker

St. Kongensgade 32
1264 København K
Telf. 15 18 21

Grundlagt 1821

Sorø Akademi
Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

gælder det **SPHAGNUM** så tal med

Pindstrup Mosebrug A/s

Pindstrup
8580 Ryomgård
Telefon (06) 39 61 00

**SAAB
DACIA**

Salg - Service

Aut. -forhandler
NIELS THIELE

Automobiler
STENLØSE

Tlf. (02) 17 00 72

– *Stedet vi mødes*

HOTEL POSTGÅRDEN

Susanne og Leslie Christensen

Telf.: (03) 63 22 22

Soranerfrokosten den 7. nov

Formand for Stiftelsen Sorø Akademis direktion, kontorchef Niels Thye fortalte om Stiftelsen Sorø Akademi. – Talen bringes her efter manuskript.

Tak for indbydelsen til at fortælle om Stiftelsen Sorø Akademi.

Det er tørt stof, selvom jeg har søgt at undgå opremsninger af tal.

Jeg havde tænkt mig at starte med begrebet stiftelse i almindelighed og Stiftelsen Sorø Akademi i særdeleshed, herunder på hvilke punkter den adskiller sig. Dernæst vil jeg gennemgå det retsgrundlag, der i dag gælder for Stiftelsen Sorø Akademi.

Så følger en orientering om Stiftelsens økonomi, og til sidst nogle bemærkninger om udviklingen siden 1973.

Fonde

I dag bruges betegnelsen fond som fællesbetegnelse for stiftelser, legater, selvejende institutioner o.a. De væsentligste elementer i begrebet fond er, at der skal foreligge en formue, som uigenkaldeligt er givet til fondet, og at ingen udenforstående har eller kan få ejendomsret over denne formue.

Endvidere skal der være en selvstændig ledelse, der råder over stiftelsens midler inden for de juridiske rammer, som er nedlagt i fundatsen.

Nu er fondenes forhold reguleret i to love henholdsvis om almindelige fonde og om erhvervsdrivende fonde.

Det, der adskiller Stiftelsen Sorø Akademi fra fonde i almindelighed, er, at den er blevet til på statsligt initiativ ved fundatser udstedt af kongemagten.

I modsætning hertil er f.eks. Herlufsholm oprettet ved et privat gavebrev, som er konfirmeret af kongen.

Staten har altid reguleret og kontrolleret både Stiftelsen og Skolen. Det er siden 1849 sket på de årlige finanslove. Herunder har staten også kontrolleret dispositioner med hensyn til køb og salg af fast ejendom og driftsøkonomien i det hele, f.eks. også skolens elevbetaling.

Man kan så spørge, om fondsloven i øvrigt så gælder for Stiftelsen, og det er efter min opfattelse hævet over enhver tvivl. Her tænker jeg især på de regler i fondsloven, der tjener til at beskytte fondene og sikre, at de opfylder deres formål.

Fundatsen

Det individuelle retsgrundlag for Stiftelsen Sorø Akademi er det fundatstillæg, som blev konfirmeret af dronningen den 21. maj 1973.

Når det hedder fundatstillæg, skyldes det især, at der ved tilblivelsen var nogen tvivl om definitionen af formålet. Vi fulgte derfor samme fremgangsmåde, som da der blev udarbejdet en ny fundats for Herlufsholm, nemlig at nøjes med betegnelsen tillæg, således at der blev nogle fortolkningsmuligheder med hensyn til, hvilke regler i tidligere fundatser der fortsat var gældende. I øvrigt har fondstillægget karakter af at være det gældende hovedgrundlag.

Efter den forbedrede fundats af 1782 var akademiet uafhængigt af Københavns universitet og havde en selvstændig direktion, udpeget af kongen. Denne direktion kunne selv træffe beslutninger eller efter sagernes vigtighed forelægge dem for kongen. Fundatsen af 1827 henlagde derimod akademiet til administration sammen med Københavns Universitet, altså direkte under en statsinstitution.

Da universiteternes forhold blev ændret ved lov af 4. juli 1970 (universitetsstyrelsesloven), blev stillingen som kurator for Københavns Universitet og Sorø Akademi nedlagt og afløst af en universitetsadministration. Undervisningsministeriet fandt det derfor hensigtsmæssigt igen at henlægge administrationen af Sorø Akademi til en selvstændig direktion, der beskikkes af ministeren for fem-års perioder ad gangen.

Dette indebærer, at forbindelsen mellem Sorø Akademi og Københavns Universitet er bragt til ophør. Samtidig med denne ændring i styrelsesformen indeholder den nye fundats regler, der i højere

grad sikrer Stiftelsens selvstændighed, og bringer dens regler på linie med, hvad der i øvrigt gælder for andre fonde. Fundatsen fastslår således, at Stiftelsen er selvejende, og at formuens afkast kun kan bruges efter fundatsens formål. Direktionen har øverste ansvar for forvaltningen og skal påse, at Stiftelsens formue ikke angribes. Der gælder de samme regler om formueforvaltning og pengeanbringelse som for andre fonde. I øvrigt er der i fundatsen henvist til aftalen af 1959 om statens overtagelse af Sorø Akademis Skole til statsdrift, hvorefter staten har vederlagsfri brugsret til bygninger og idrætsanlæg, men til gengæld skal afholde alle driftsudgifter, og herunder vedligeholdelse og hovedistandsættelse af bygningerne. Stiftelsen skal tilvejebringe nye bygninger i det omfang, skolen har behov for det.

Fundatsen rummer en hjemmel til, at Stiftelsen igen kan overtage driften af skolen, såfremt driftsforholdene måtte tillade det.

I forbindelse med direktionens fem-års beretning i 1982 har vi defineret fundatsens formål således: Nemlig at tilvejebringe midler til nybyggeri til skolen samt til byggearbejder og vedligeholdelse af kirken m.v. Endvidere påhviler det Stiftelsen at værne om Akademiområdets særpræg og de rige kulturelle og historiske minder, der knytter sig til det.

Økonomi

Herefter går jeg over til at fortælle om Stiftelsens økonomi. Først om indtægtskilderne, som jeg nævner i rækkefølge af deres vægt.

Skovdriften omfatter et areal på 4.300 ha., hvoraf 3.300 ha. er bevokset. Det drejer sig om 25 skove, fordelt på seks skovparter, der hver administreres af en skovfoged. Skovene er overvejende bøgeskov eller anden løvskov, nemlig ca. 65%. Resten er nåleskov. Som det hedder i skovsproget: »Den stående vedmasse« udgør ca. 650.000 m³. Det er ca. 195 m³ pr. ha., hvilket er ganske tilfredsstillende. Tilvæksten af træ udgør 35.000 m³ årligt

(ca. 5,4%), men vi nøjes med at hugge 30.000 m³. Der sker derved en opsparing af kapital i skoven. Hovedformålet hermed er især at rette op på nogle skævheder i aldersfordelingen af bevoksningerne, der opstod omkring de store stormfald, der ramte distriktet i 1967 og 1981, og som forrykkede driftsplanerne.

I de senere år har skovdriften været ramt af de samme problemer som anden skovdrift i Danmark, nemlig en afmatning i træpriserne og en stigning i omkostningerne. Ved maskinfornyelser og rationalisering er det alligevel lykkedes at forøge produktiviteten.

Desuden har skovvæsenet ret gode indtægter fra pyntegrøntarealer, jagt og af grusudgravning.

Skovens drift sker på grundlag af en slags entreprise-aftale, der er oprettet mellem Stiftelsen og Skovstyrelsen. Aftalen sikrer Stiftelsen den nødvendige indflydelse på driften, herunder også at der tilvejebringes økonomisk sammenhæng mellem skovdriften og Stiftelsens øvrige virksomhed. Skovdirektør Frølund fra Skovstyrelsen deltager i direktionens møder, hvilket vi er meget glade for, især fordi han personligt har lagt stor interesse for Stiftelsens forhold for dagen.

Landbruget omfatter ialt 660 ha., som fordeler sig på hovedgårdene Mørup på 238 ha., Nordruplund på 224 ha. og Tilsted ved Skørping på 140 ha. Hertil kommer nogle mindre ejendomme i Tåderup og Bjernede i alt på 60 ha.

Mørup, som Stiftelsen har ejet siden 1825, var i sin tid (1827) rammen om et agerbrugs- og forskningsinstitut i samarbejde med akademiet. Hovedbygningen er opført i bindingsværk ca. 1745. Den ligner Tersløsegaard, der i øvrigt er fra samme tid. For øjeblikket har vi lagt Mørups hovedbygning i mølpose, men vi håber på at kunne få den restaureret i forbindelse med fornyelse af forpagtningerne om nogle år.

Derudover er der ret store avlsbygninger, som er sat i stand og moderniseret. Enkelte forældede bygninger er nedrevet.

Nordruplund blev erhvervet af Stiftelsen ligeledes i 1825. Hovedbygningen er opført i begyndelsen af dette århundrede til erstatning for en nedbrændt bygning. Ligesom Mørup er avlsbygningerne moderniseret, og enkelte af dem er fjernet.

Tulsted blev erhvervet af Stiftelsen i 1886. Hovedbygningen er fra 1850. Der er opført nye avlsbygninger og foretaget nogle moderniseringer og forbedringer.

De mindre brug drives for størstedelen samlet og bør med tiden lægges til hovedgårdene. Landbrugsdriften er overalt baseret på markafgrøder, og den er bortforpagtet på de på egnen sædvanlige vilkår, d.v.s. med en afgift afpasset efter ejendommens bonitet og beregnet efter markedsprisen på markafgrøder. I alt får Stiftelsen 8.300 tdr. byg til en markedspris på 140-160 kr. Herudover har vi indtægt på jagtleje fra gårdene.

Forpagterne afholder selv alle driftsudgifter, herunder skat, forsikringer, vedligeholdelse o.s.v.

Tilsynet med landbrugsdriften er henlagt til skovrideren sammen med en landbrugskyndig rådgiver.

Sidst blandt erhvervsindtægterne skal jeg nævne byejendommene. Det drejer sig om de gule huse i Søgade og på Torvet, som udlejes på almindelige markedsvilkår. Efterhånden som vi bliver færdige med restaurering af bygningerne, vil nettoindtægten af disse ejendomme komme op på et par hundredetusinde kroner.

På indtægtssiden har vi endvidere afkast af kapitalforvaltningen, d.v.s. afkast af obligationer, pantebreve og aktier til nominelle værdier af i alt ca. 12 mill. kr. og et afkast på ca. 1,2 mill. kr.

Sammenfattende har nettoindtægten i penge i de sidste år ligget på henholdsvis skovene 1,9 mill. kr. årligt, for landbruget 1,1 mill. kr. og for kapitalforvaltningen 1,2 mill. kr. I alt på 4,2 mill. kr. årligt.

Heroverfor står Stiftelsens faste udgifter til Akademiområdet (parken, idrætspladsen, kirken o.s.v.). Disse områder kræver på grund af deres enestående karakter, at der tages særlige hensyn. De samlede ud-

gifter ved disse opgaver ligger i de sidste to år på gennemsnitlig 2,1 mill. kr.

Formue

Med hensyn til Stiftelsens formue udviser statsregnskabet et tal på 25 mill. kr., mens de offentlige vurderinger udviser ca. 175 mill. kr.

Intet af tallene har ret meget at gøre med den erhvervsmæssige værdi af formuen, som bestemmes af priserne på træ, korn m.v., landbrugets konjunkturer og renteutviklingen m.v.

Hertil kommer, at der i vurderingerne og i formuen indgår ejendomme, som ikke er indtægtsgivende, og som ikke skal være det, og som i mange tilfælde koster betydelige beløb at holde i stand.

Udviklingen siden 1973

Som nævnt i indledningen vil jeg nu slutte med at se lidt på udviklingen i Stiftelsens forhold siden 1973. Ved nyordningen – i 1973 – var forholdet det, at driftsøkonomien i en årrække havde udvist under-skud, og at Stiftelsen havde en gæld på godt 5 mill. kr. til statskassen.

I den første fem-års periode måtte direktionens bestræbelser derfor gå ud på at få tilvejebragt balance i driftsøkonomien og at få gælden til statskassen afviklet.

Med hensyn til det sidste punkt, nemlig gælden, lykkedes det ved forhandling med finansministeriet og efter forelæg-gelse for finansudvalget at få godkendt en reduktion af gælden til 3,5 mill. kr. og en rimelig afviklingsordning.

For at få balance i driftsøkonomien gennemførte vi dels nogle kraftige nedskæringer i driftsudgifterne, og samtidig fik vi indtægterne noget i vejret, bl.a. ved ændringer i forpagtningskontrakter og ved forhandlinger med Statsskovvæsenet. Vi foretog samtidig en omlægning af en del af kapitalen, således at vi fik et forbedret afkast.

Vi henlagde hele lokalforvaltningen af erhvervsvirksomheden til skovrideren, som samtidig fik overdraget budget- og regnskabskontrol med forvaltningen af Akademiområdet.

Vi kom faktisk gennem den første fem-års periode med et overskud. Totaltallene for perioden er ca. 7,5 mill. kr. i indtægt og driftsudgifter på ca. 6. mill. kr., altså et overskud på 1,5 mill. kr. på fem år eller ca. 20% af indtægten.

I den følgende beskikkelsesperiode 1978-1982 gik vore bestræbelser ud på at forbedre driftsapparatet. Sammen med Skovstyrelsen gennemførte vi en planlægning af skovdriften for den femtenårsperiode til 1992. Driftsplanen lagde vægt på at opnå en acceptabel balance mellem produktionsmål og hensyn til fredninger, rekreative formål, landskabspleje o.a. Efter driftsplanen skulle et rimeligt indtægtsniveau kunne nås, uden at skovene forringes.

For at skabe nye indtægtsmuligheder, også for at afbalancere de svingende konjunkturer, foretog vi som nævnt jagtudleje og fik startet en grusudvinding.

Inden for landbruget investerede vi i forbedrede driftsbygninger, korntørringsanlæg, dræning, jordforbedring, og vi foretog også et par sammenlægninger.

Med hensyn til byejendommene har jeg nævnt, at de udlejes til markedsleje. Når restaureringen er sluttet i løbet af et par år, vil de kunne give et acceptabelt afkast.

Vi har bortsolgt nogle ikke-indtægtsgivende ejendomme og arealer (Frugthaven, Sløjdhaven samt de to museumsbygninger på Storgade).

Da både landbrug og skovbrug økonomisk er i høj grad afhængig af udefra kommende faktorer, såsom vejrlig og konjunkturer, har vi arbejdet på at få Stiftelsens likvide kapital forøget. Det er lykkedes at henlægge yderligere 4 mill. kr. i nominelle værdier, således at den likvide formue nu i alt udgør 12. mill. kr. – men den burde formentlig op på det dobbelte.

Med hensyn til udgifterne til driften af Akademiområdet har vi i perioden 1978-82 foretaget en omfattende rationalisering med maskinanskaffelser og en forbedret økonomisk kontrol med driften, således at løntimeforbruget er reduceret med 30%.

I fem-års perioden fra 1978-82 udgjorde de samlede indtægter 10,8 mill. kr. og driftsudgifterne ca. 8,7 mill. kr., d.v.s. at der blev et overskud på 2,1 mill. kr. Procentvis er det af samme størrelse som den i foregående periode. Når overskuddet ikke er større, skyldes det, at en stor del af moderniserings- og fornyelsesudgifterne er taget over driften.

I den nu igangværende 3. periode (1983-87) viser regnskaberne for 1983 og 1984 indtægter på ialt 8,6 mill. kr. og udgifter på 5 mill. kr., d.v.s. et overskud på 3,6 mill. kr. eller 42%.

Prognosen for 1985 er ikke helt så gunstig, men vi håber på, at den stigning, der har kunnet konstateres i 1983 og 1984, er et signal om, at de investeringer, der er foretaget i driftsapparatet, nu er ved at sætte frugt.

Så vidt og så godt, men alligevel er der endnu lang afstand mellem mål og midler. Det, Stiftelsen har kunnet bidrage til (ud over driften af Akademiområdet), har især været økonomisk bistand til forskellige anlægsarbejder. Vi har f.eks. betalt for brand- og tyverisikring, modernisering af biblioteket og tilsvarende sikring af kirken – vi har bidraget til museets ombygning til undervisningslokaler, og vi har sikret penge til opførelse af den nye idrætshal, dels kontant ca. 1 mill. kr., og dels ved henlæggelse af det fornødne beløb til afdrag og renter over 10 år på resten.

Såfremt Stiftelsen kan opretholde den hidtidige udvikling – herunder også at genskabe en likvid formue af rimelig størrelse – så er der god udsigt til, at den skulle kunne bidrage til at sikre skolen med dennes kulturelle værdier og omgivende herligheder en god udvikling og fremtid.

Niels Thy

Frokoster i januar

Ved februarfrokosten fortæller redaktør, mag. art. Hans Andersen (S 51), om Karen Blixen og Afrika i anledning af filmen om Karen Blixen.

Otto Hagemann

Sorø-tiden 1922-29

fortsat

Det glæder mig meget at høre, at De er bleven agrar, det er jo et dejligt og frit uafhængigt liv, og den glæde og tilfredsstillelse man har af den umiddelbare forbindelse med mulden er jo noget af det største, livet har at byde os; jeg er selv lidt af en have dyrker.

Med hensyn til afstanden mellem Espergærde og Buddinge er den vel nogenlunde lige lang i begge retninger, men nu synes jeg, at De skulle gøre begyndelsen med at prøve den.

De bedste hilsner til Deres kone og drengene.

Deres hengivne *B. Müller*

P.S. Jeg skal hilse Dem fra Grete (kommunelærerinde og bor i Valby). I var jo studenterkammerater fra 29; ja, det var i alle retninger et dejligt studenterhold.

(Hans opfordring til at besøge ham tog vi op engang, vi havde besøg af rektors, måske samme år. Vi kørte til Buddinge og havde en hyggelig eftermiddag.)

Batøk

Frikvartererne tilbragte vi – hvis vi ikke var på vej til eller fra museet, gymnastiksal eller badehus, om sommeren i Akademihaven – hvor vi gik tur, spillede bold eller bare lå og dasede på græsplænen. Om vinteren var vi i Fratergården, hvor der, hvis lejlighed gaves, etableredes glidebane eller sneboldkampe på området mellem kirken og Fraterbrønden, altid øst-vest. I forårstiden, når jorden var blød, spillede vi Batøk, som er specielt for Sorø og Herlufsholm, hvor det hedder fik-fak. En Batøk er en kæp, gerne af tjørn, 60-70 cm lang, tilspidset i den ene ende, glattet til håndtag i den anden. En deltager slår sin hårdt ned i jorden, den næste skal prøve at vælte den og få sin egen til at blive stående o.s.v. Man kan opnå titel af Lort, Kongelort, Kejserlort og Pavelort. Det foregik altid på græsplænen nord for

Ingemanns Hus. Den kom hurtigt til at ligne en pløjemark. Der arrangeres hvert år kampe mellem Soranere og Herluvianere på Sjælland, Fyn og i Jylland.

Fritid

Selvom vi vel nok af og til skumlede over »slaveanstalten«, havde vi det dejligt. Vi skulle naturligvis overholde skolens regler, passe tiderne og opføre os ordentligt og kunne så iøvrigt spille cricket eller fodbold, ro på søen – sejle måtte vi ikke – fiske – vi håbede altid at fange en Malle (som vist ikke fandtes i søen), gå eller cykle ture i den dejlige omegn, løbe på skøjter eller på ski – der var nok at tage sig til. De, der havde deres hjem på Sjælland, kunne rejse hjem i week-end'erne (som dengang først begyndte lørdag kl. 16,30). Så heldig var jeg ikke, men til gengæld havde mine forældre venner i Ringsted, dommer Olsens og i Stenlille, ingeniør Buhls, som jeg ofte tilbragte en week-end hos. Det skete også, at jeg cyklede til Ringsted en »friertermiddag«, men det var nok senere i skoletiden. Ved en sådan lejlighed hændte det, at jeg punkterede på tilbagevejen til Sorø og kom for sent til læsetid. Rektor belærte mig da om, at »man skulle starte i så god tid, at man kunne nå at gå turen«. Det var måske lidt for »pædagogisk«, og rektor har næppe ment det. Iøvrigt var rektor en udmærket pædagog.

Omtrent midt mellem hovedbygningen og museet, hvor skolens samlinger var, og hvor undervisning i kemi, fysik og naturfag foregik, lå »keglebanen«. Der har måske været en keglebane dér, nu var det et langt skur, åbent mod syd, mod »Grønne Plads«. Vi hængte vores jakker dér, når vi spillede fodbold på »Grønne«. Der havde jeg engang, mens jeg boede hos rektor, skrevet mit navn med blyant, med store typer og flere meter langt. Uheldigvis, eller måske var det heldigt, så rektor det. Jeg fik at vide, at »sådan noget kan vi ikke have – vil du gå ned og viske det ud«!

En dag, jeg fulgtes med Niels Lunn på vej til museet, mødte vi en gymnasiast, og

uden at tænke på eventuelle konsekvenser, skubbede jeg til Niels, så han skubbede til gymnasiasten, der lynhurtigt havde fat i mig. Jeg regnede med nogle velfortjente øretæver, men gymnasiasten, som var senere jura-professor Ernst Andersen, sagde blot: Sådan noget skal du lade være med, det kan meget godt være, at du havde fået nogle klø hvis det havde været en anden end mig. – Drengene kan også være pædagoger!

I mellemskolen fik vi karakterer, »samentælling« en gang om måneden. Når karakterbøgerne var skrevet – og underskrevet af rektor – gik selvsamme rundt i klasserne og afleverede dem til hver enkelt elev. Min første samentælling var god, den anden ret dårlig, hvilket medførte en alvorlig reprimande fra rektor.

Christian X ville have portvin

Skolens 100-års fest fejredes den 14. oktober 1922 under overværelse af kongen og en masse honoratiores. Der var en lang tale af rektor, en meget lang tale af Matthiessen. Eleverne fremførte den føromtalte kantate, og kongen talte. Bagefter var kongen på visit hos rektor, hvor han blev tilbudt te eller kaffe. Nej tak! Om der ikke var noget, Hans Majestæt kunne tænke sig. Jo tak, et glas portvin! Og det havde man ikke i rektorboligen, så Jørgen Bech og Erik Nielsen blev med lynets hast sendt til Sibbern (barber, vin- og tobakshandler lige ved Klosterporten). Det lykkedes vist!

Tinsoldater

På vaskeriets loft havde Flemming og jeg en dejlig legeplads til vinter- og regnvejrbrug. Vi foranstaltede tinsoldatkrige, idet vi opstillede hærene i hver sin ende af loftet og beskød hinandens soldater med kanoner, lavet af messingrør, fastgjort til en solid »lavet« af en træklods. Bagenden af røret var proppet til med træ med en udskæring, så luntan af en kineser kunne lirkes ud. Skytset var bærepinde, effektive på 6-8 m. Der skete mærkeligt nok aldrig ulykker af nogen art.

Blebal

Skolen afholdt »blebal« for de yngste klasser, vist i marts. Til det inviterede jeg i 1.ml. min yngste søster, som det år boede på Borupgård i Snekkersten. Hun ankom en uge for tidligt, men kom igen den rigtige dag. Der var noget med kotillon, og da jeg var i 2.ml., havde fru rektor fundet på, at jeg skulle optræde som Rødhætte med ulven, et håndklædestativ, betrukket med et grønlandske hundeskind. Det morede mig absolut ikke, især da hr. Nielsen »Røde«, dansede med mig.

Den sidste dag i april hvert år var der overskæringsaften. Hele skolen gik ud til et sted, hvor København-Korsørbanen skar en skovvej. Vi røg og lagde kobberpenge og fønixknapper på skinnerne, og det hændte, at informerede togrejsende smed cigaretter ud til os. På tilbagevejen gik man i marchkolonner med 3G.'ere som befalingsmænd og sang mallebrok o.a. På et vist tidspunkt råbtes: Smid smøgerne. Vi marcherede pænt ind i Fratergården, stillede op på skolens trappe og sang fædrelandssange. Fra den aften til 1. oktober brugte vi sommerhuerne.

Da jeg første gang kom hjem til rektorboligen, spurgte rektor mig, hvor meget jeg havde røget, og selv om jeg vist havde røget adskillige cigaretter – det var jo stort – løj jeg: Tre! Det var lidt rigeligt, sagde rektor.

Tysk med Splejsen

2.ml. forløb i det store og hele som året før, blot fik vi pensum udvidet med tysk, som Gad »Splejsen«, underviste os i. Og gjorde det godt. Han var hverken afholdt eller det modsatte, men da han gerne ville være populær, kunne vi ofte få ham til at læse noget op for os eller lege »aber ich«. Det foregik ved, at han begyndte med at sige f.eks. »Ich bin kein Schoning«, hvorpå jeg skulle sige »aber ich« og derpå noget, som havde forbindelse til en anden, o.s.v., og før eller siden kom »ich bin kein knirps«, hvortil Splejsen straks sagde, »aber ich«.

Alumne

Fra 3.ml. var en halv snes stykker af os

blevet alumner på hovedbygningen. For mit vedkommende var det nok i sidste øjeblik, for samme år fik vi en socialdemokratisk regering med Nina Bang som undervisningsminister, og så var det ikke velhaverbørn, der skulle have den gunst. Jeg var heldig at komme på kammer – nr. 4, ved Korsgangen – med Villum Kann Rasmussen som kammerduks. Desuden var Erik Christiani, Johs. Jørgensen og Claus Kühle på det kammer. Inspektionshavende lærere var Bohn (Taps), Pedersen (Marcus) og Hjort (Høj). Min privatpræceptor var Bohn, der også have inspektionen på østre sovesal, hvor jeg sov. Vi var vist ialt 68 alumner på hovedbygningen, fordelt med 34 på hver sovesal. En af tjenerne vækkede os kl. 7,00 med en væmmelig klokke. 7,21 skulle vi være i spisesalen til morgenmad, havregrød med mælk. Så kunne man evt. nå at se lidt over på lektierne; 7,50 blev døren til lovsangssalen lukket, der var så 10 minutter til sang og evt. meddelelser. Så skoletiden 8,00-12,10, og 12,18 skulle vi være til middag. 13,50-14,50 var der læsetid, dog ikke tvungen. Igen skoletid 15,00-16,30 og læsetid 18,00-20,30 med pause til aftensmad. Kl. 21,45 blev der ringet med klokken, og 21,53 skulle alle ligge i sengen. Så gik Taps sin runde, og vi måtte snakke til kl. 22,00 – herefter skulle der der være ro. Inden vi gik i seng smed vi fodtøjet i en stor vidjekurv, hvorfra vi næste morgen kunne lede dem frem »pudsedek: Med noget sværte smurt på. Vi måtte selv kun pudse sko lørdag/søndag.

Frøken Clausen

Skolen havde eget sygehus, som blev ledet af den rare og dygtige sygeplejerske frk. Clausen. Når man var indlagt, blev man passet og plejet på det bedste.

Frk. Clausen syntes, jeg havde sådan nogle pæne arme – passende til at spille pige i skolekomedie, så i alumnekomedien 1925, februar tror jeg, var jeg den unge pige, som vist hed Emilie, i »Intrigernek«. Jeg sang pænt, men illuderede vist ellers ikke overbevisende. Jeg følte heller ikke

noget kald som skuespiller og gentog aldrig forsøget.

På alumnatet var der nogle kamre for 5, andre for 4. De indeholdt en ovn, omgivet af en gulvaniseret skærm. Den fyredes fra gangen af en af tjenerne. Desuden faste skabe langs væggene, hver havde et til tøj og et til bøger o.lign. Endelig et rundt sortmalet bord med stole omkring. På bordet en karaffel og glas, og det var kammerfuxsens pligt at fylde frisk vand i karaffen inden læsetiden. Sukker og citronsyre opløst i vand eller sukker og cacao tørt eller oprørt med vand var almindeligt yndet. I døren var der to ruder, som den lærer, der havde læsetidsinspektion, kunne se ind igennem. I min tid var det Røde, der listede rundt på tykke rågummisåler, når han ikke sad på nr. 13, som var til hans disposition.

Kun elever i 1.G. og realklassen måtte se ind gennem ruderne.

Kammersold og skyls

Ved fødselsdage blev der holdt kammer-sold. Det foregik, efter indhentet tilladelse kl. 20,30. Hvis man ikke fik sendt chokolade m.v. hjemmefra, bevilgede privatpræceptor et beløb til indkøb. Chokolade afleveredes i køkkenet om middagen, og kl. 20,30 hentede vi en kæmpekande i køkkenet. Der blev sat papir for dørruderne, og æderiet tog fat. Når man ikke kunne få mere ned, blev der åbnet for kammeraterne, der stod parat udenfor. De fik så resten af chokoladen, evt. spædet op med vand, hvorfor den del af festen hed »skyls«, og billige basser.

Nye lærere

Sommeren 1925 gik Matthiessen og Lauritzen af og afløstes af Rønning-Jensen og C. C. Andersen. Begge, – som var ugifte, – flyttede op på alumnatet og afløste Marcus P. og Hjort. Rønning, som vi fik i fysik, blev særdeles afholdt på grund af sit venlige og charmerende væsen, var en udmærket lærer. Det var C. C. også i høj grad, vi respekterede ham, men elskede ham ikke.

I 4. ml. blev de fleste konfirmerede. Såvidt jeg husker havde vi, af hensyn til stemmens overgang, ikke sang, og timerne blev anvendt til konfirmationsforberedelse, som den rare pastor Balslev tog sig af. Man begyndte med en salme, det var meget ofte nr. 355, »Han som på jorden bejler«. Jeg var altid forsanger. Konfirmationen foregik palmesøndag, og mine forældre ankom i sidste øjeblik i bil. Min far måtte op på mit kammer og klædes om, men det nåedes. Bagefter kørte vi til København, til farmor i Rosenvænget, med sørgeslør omkring billygterne, fordi det også var dagen for enkedronning Louises bisættelse den 28. marts 1926.

Latin

I 4. ml. havde de, der ønskede det, latin, med Glahn som lærer. Han var i virkeligheden et meget venligt menneske, men meget streng og krævende. Mens engelsk og tysk egentlig gik let for mig, fandt jeg latin besværligt og uinteressant. Jeg tror aldrig, jeg lærte forskel på gerundiv og gerundium, men fik dog, måske på grund af censors (rektor Koefoed fra Rønne) elskværdighed og til eksamen.

I slutningen af skoleåret skulle man tage stilling til, om man ønskede at komme i gymnasiet – og hvilken linie. Jeg valgte matematisk – naturvidenskabelig linie af tre grunde: Det interesserede mig, sprog kunne jeg vel altid lære, hvis jeg fik brug for det eller lyst til det. Og endelig: For at slippe for latin. Og jeg kom op i I.G.M.

Rektors sølvbryllup

I sommerferien 1926 havde rektorparret sølvbryllup. Der var et meget stort selskab af familie, venner og alle de gamle »rektordrengene«. Middagen foregik i Baldursalen, og da vejret var det bedst tænkelige, var der bagefter i rektorhaven opstillet et langt bord med cigarer, cigaretter og alskens godt. Jeg husker tydeligt, at Jonas, Niels Henning og jeg stod og delikaterede os, og pastor Balslev – fristeren – kom og sagde: Skal I ikke have en cigaret? Nej, vi

må jo ikke ryge! Så tog han en håndfuld cigaretter og stak dem til os bag sin ryg og sagde: Find et hjørne af haven – der kan I ryge dem. Og det gjorde vi.

Der skete det mærkelige, at Flemming, som ikke var en dårlig elev, ikke blev oprykket i gymnasiet. Han valgte at forlade skolen og flytte hjem til København, hvor han tog studentereksamen og medicinsk embedseksamen på normal tid, blev dr. med. og overlæge. Jeg har efter skoletiden talt med rektor om det, hans forklaring var: Det er den slags fejltagelser, et lærerkollegium kan begå!

I gymnasiet

I gymnasiet var der pludselig væsentlig større pres på. Vi begyndte med fransk, hvor vi havde Bohn, dygtig og streng. I en del af I.G. var han i Nantes, og vi havde da en vikar, der hed Krogh. Han læste gerne op for os af Johs. V. Jensen og tegnede – udmærket – hovedpersonerne på tavlen. Han undskyldte sig med, at det jo ikke var ham, der skulle føre os op til studentereksamen.

Nye lærere

I kemi og naturvidenskab havde vi Simonsen, »Kimon«, en særdeles dygtig og behagelig lærer. Ved første sammentælling skrev han i min bog: Hagemann burde gå på sproglig linie! Ved den næste: Vi er begyndt på menneskets fysiologi, det interesserer ham, og så kan han godt.

I historie skiftede vi fra Gorm-Hansen til Ussing, kaldet Baf. Det var ikke bedre. Faget kom til at kede mig, jeg sjøfledede det, og det hævnedes sig til studentereksamen, hvor jeg fik tg.

I dansk fik vi Marcus, som var et dejligt menneske og en samvittighedsfuld lærer.

Oldtidskundskab med Holten, kaldet »Peleiden«, var nyt. Holten var et elskeligt menneske, og faget var interessant.

I gymnastik fik vi Müller og begyndte på redskabsgymnastik, men havde stadig badning om sommeren og fodbold og cricket for- og efterår.

Som gymnasiaster brugte vi ikke mere kadetuniformen til sommerbrug, men

måtte gå med hvide benklæder til uniformsjakken.

Og på alumnatet blev de fleste af os kammerdukse. I spisesalen var vi placeret efter et bestemt system om det hesteskoformede bord. Den 1.G.'er der sad til højre for Bohn, ved den østre bordende, skulle bede bordbønnen. Det blev min lod, og hver dag i 2 måneder indledte jeg middagen med: »Gud, du har skabt os ved dit ord, for hver du har beredt dit bord. Vi beder dig i Jesu navn lad alting tjene os til gavn. Oplad for os din milde hånd og styrk os nådig ved din ånd«. Efter oktoberferien blev det Søren Gundesens tur, men da han ikke kunne holde alvoren, måtte jeg til det igen indtil jul.

I slutningen af maj 1927 var vi sammen med 2.G'erne på geologisk tur til Bornholm, ledet af Simonsen, selvfølgelig på cykel. Det var en dejlig og spændende tur, begunstiget af vejret, bortset fra sejlturen tilbage til København, da det blæste, så mange blev søsyge, og de, der blev liggende på madrasserne på mellemdækket, blev drivvåde.

Glahn

I 1.G. var der en dag sket følgende i en latintime: Glahn spurgte Aage Danneemand Jensen: »Hvad synger du?« og meningen var at han skulle svare: quid cantas, men i stedet for sagde han: Jeg synger 1. tenor. Glahn troede et øjeblik, at det var en næsvighed af Åge, men sagde så: Nå, det gør du – er der andre her i klassen, der synger? Og det viste sig, at der netop var en til hver stemme i en kvartet, som så blev startet ved den lejlighed og kom til at hedde »quid«, som jo også har allusion til at kvidre. Jeg var lidt misundelig på dem, men en dag, det var måske først i 2.G., standsede Glahn mig på stengangen, trak mig hen til en vindue og sagde: Jeg har hørt, at du synger godt, vil du ikke være med i kvartetten. Jeg svarede, at det ville jeg meget gerne, men hvordan med 5 i en kvartet? Jo, der var i studenter-sangbogen, som de benyttede, nogle sange med solist, og det skulle være mig. Jeg var meget glad for at komme med, og vi havde en række dejlige og hyggelige aftener hos Glahn på Frederiksvej. *Fortsætter i næste nr.*

OPLEV DET ANTIKKE

ROM

med

SAXTORPH

8 dages rejser med rutefly ab Kastrup

Rejse 1: 12.-19. april – Rejse 2: 19.-26. april

Rejsepris: kr. 3696,00

Incl. 2 heldagsudflugter – 1. Tivoli – 2. Ostia,
plus 1 halvdagstur til Via Appia og Katakomberne.

Nærmere
oplysninger
og tilmelding
hos –

EGV/Spare-ferie

Kultorget 7, 1175 København K
Nærmere information – Ring
(01) *14 66 00

Medlem af Danmarks Rejsebureau Forening
og tilsluttet Garantifonden.

Ægte Fadøl er lidt mere...

FESTLIG,
FRISKTAPPET,
FORNØJELIG,
FYLDIG...

Leverandør til det danske folk

FAXE
BRYGGERI

Jørgen Müller og hans Moder

Min klassekammerat civilingeniør, oberstløjtnant, chef for Hjemmeværnets Brevskole Jørgen Müller (S 1922), døde den 2. oktober 1984.

Berlingske Tidende bragte en nekrolog, der udover det, der står i Soraner-Biografierne, oplyser, at han også har været beskæftiget ved havnebygning på Grønland og Færøerne og i Finland og Estland.

Jeg mindes med glæde den forbindelse, jeg har haft med Jørgen i Sorø, på Polyteknisk Lærestanstalt og en kort tid hos ingeniørfirmaet Christiani & Nielsen. Han var en god kammerat, det er vi fra hans studenterhold alle enige om.

Jørgen Müller var søn af vor strålende gymnastiklærer, kaptajn i hæren, lektor O. B. Müller, student fra Sorø 1892, der virkede ved vor skole 1906-44. Jørgens mor var den kendte gymnastiklærerinde Agnes Hermine, født Hedegaard Jeppesen, født 1882 på Falster, som døde den 30. maj 1985 i en alder af 103 år. Hun blev skilt fra O. B. Müller i 1909 og i 1913 gift i Buenos Aires med soraneren Hakon Kaarsberg (R 1904), fra hvem hun også blev skilt.

O. B. Müller giftede sig igen med søsteren Karen Marie, f. Hedegaard Jeppesen (1872-1934), der blev moder til soranerne Karen Margrethe Müller, gift Andreasen (S 1929) og Axel Müller (S 1930).

Agnes Kaarsberg var et særpræget menneske. Hun var med på det danske kvindehold i gymnastik ved de olympiske lege i Athen i 1906, og gymnastik blev hendes daglige beskæftigelse. »Jeg har gjort gymnastik efter alle tænkelige systemer«, siger hun i en artikel i Billedbladet i anledning af hendes 100-års dag, »startede med noget, der lignede militærøvelser og endte hos Else Hamburger og var meget glad for hendes bevægelseslære«.

I mange år var Agnes Kaarsberg gymnastiklærerinde på Rysensteen Gymnasium.

Hendes opskrift på at holde sig frisk i over 100 år: Man skal bære sig fornuftigt ad, smager maden ikke, drikker man et

glas rødvin til, man drikker en snaps hver morgen, man vasker sig i koldt vand, men først og fremmest »Du skal elske livet – og du skal være glad – Så lever du længe«. Og Agnes Kaarsberg levede længe og var frisk og glad til få dage før sin død.

AKR.

Udstilling i Lyngby

Sølvsmeden Knud Holst Andersen (S 54), udstiller *skulpturer i metal* på Statsbiblioteket i Lyngby den 8.-12. januar.

Mandag - fredag kl. 10,00-19,00.

Lørdag kl. 10,00-16,00.

Søndag lukket (se SB s. 113).

Teaterns Helge Refn (S 27) död

Färgrik Miljöskapare med detaljskärpa

Nordisk teater har förlorat en av sina verkligt stora konstnärer. Helge Refn, teatermålare, teaterälskare, levnadskonstnär, har avlidit 77 år gammal.

Ett par generationer regissörer, skådespelare, sångare, målare, snickare, sömmerskor, skräddare och tekniker på teatrar runt om i Norden har i Helge Refn haft en entusiastisk arbetskamrat, en stimulerande idérik miljöskapare och en nyfiken texttolkare. Vi tröstar oss med att Helge fick en snabb sorti ur livet medan han var konstnärligt mer aktiv och framgångsrik än på länge.

Som målare med läroår hos Fernand Léger, som teaterman med praktiktid hos Louis Jouvet har han i sina arbeten under ett drygt halvsekel i alle bemärkelser satt färg på scenerna i Danmark – främst förstås på Det Kongelige – i Malmö, i Uppsala, i Stockholm på både Operan och Dramaten, i Helsingfors, i Oslo. Hans öppenhet inför skilda uppgifter har resulterat i en spännvidd från Shakespeare till Brecht, från Giraudoux till Albee, från Blanche till Pinter, från Feydeau till de Filippo med Holberg, Molière och Strindberg som mellamlandningar. Arbetsfältet kunne också omfatta såväl frimärke som

utsmyckning av bilfärja. Sommarhalvåret fanns hans arbetsrum vid sjön Bolmen i Småland; hans intresse för Sverige betingades inte bare av äktenskapet med en svenska utan också av djupa kontakter med svenska kulturpersonligheter. Kontakter som för eet par månader sedan manifesterades i riddartecknet av Nordstjerneorden.

Hans signum var inte bare den genomtänkta helheten i färg och form utan också den absolut exakt insatta detaljen: En ros, ett ögonbryn, en mouche. Hans största glädje var at höra publikum skratta. Därför är det helt i sin ordning att den sista recension han fick gällde en affisch till

Tivoli i Köpenhamn. Som så ofta i hans arbeten är centralfiguren en harlekin med sitt magiska svärd. Helge Refns eget magiska svärd, penseln har fallit ur hans hand men vi minns med leende tachsamhet alla teatrala, trollerier han bjöd oss på med den.

Palle Granditsky

Helge Refns närmaste sörjande är hustrun Ingegerd, född Munch af Rosenschöld, sönerna Jesper, skogsvårdsingenjör, Peter och Anders, både i filmbranchen, svärdottern Jane Reumert, keramikern, barnbarn och svägerska.

Indsendt af Dan Fink (S 27)

Julefrokosten den 5. december

Årets julefrokost talte 23 fremmødte: Æresmedlem og nestor Herluf Krog-Meyer 09, Dan Fink og æresmedlem Svend Kamman 27, Jens Christoffersen og Carsten Jepsen 30, Ebbe Nybroe og Peter Waagstein 31, Erik Lüders-Thomsen 32, Hans Jørgensen og Jørgen Tholl 33, Knud Jørgensen 34, Paul Rantzau 37, Finn Harlang og Henning Krog-Meyer 45, Ib Juul og Niels Estrup 47, Niels Landschultz 57, Niels-Ulrik Kopp, Erik Palm og Jens Reedtz Sparrevohn 59, Bodil Wille Boisen 66, Thorbjørn Waagstein 69 og benjamin Per Salling 73. Da formanden lod vente på sig, lod Harlang præsentationen få forrang, hvorefter Skolen fik sine tre leve, men skulle sangen forstumme på vore soranske læber? Nej, nej! En eller anden intonerede med høj og klangfuld røst »Jeg veed –« – og alle fulgte trop, på den gamle melodi, og havde vi kunnet Max Sydendals nye, så havde vi, tro mig, også sunget dén! Men – som Hubert ville ha sagt: »I sku' ku' det, men I ku' sg'u' det«! – Opmærksomme tilhørere bemærkede det efter Tholl opkaldte rallentando con sotto voce (se novemberreferatet), kun geninførelsen af diskret anbragte tekst-tavler vil kunne afhjælpe misøren. Pludselig stod vor kære formand Ib

Juul iblandt os og bragte friske hilsener fra det fynske: Soransk Samfunds bestyrelsesmøde den 25. november var blevet henlagt til Odense. Afdelingen i Fynsland trives godt under formand Olaf Teusch's ledelse, og aktiviteterne blomstrer. Her lykkes, hvad ej rigtigt lykkes kan i Hovedstaden: Talrigt fremmøde ved alle arrangementer og hyggeligt samvær bagefter! For eksempel Baronens fødselsdag der altid fejres med stor succes: Festforestilling på Odense Teater: I år stod »Gjenboerne« på programmet. Nok er Holberg bedst, men Hostrup bør ej foragtes! Over 30 indskrevet til herligt nachspiel! – Batøk-arrangementet er selvfølgelig også velbesøgt ligesom samværet bagefter! – På samme vis foregår det i Jyske Afdeling, som bestyrelsen også har i sinde at besøge. »En levende kontakt mellem landsdelsafdelingerne er nødvendig for Soransk Samfunds trivsel«, pointerede formanden. Da der ikke var skaffet nogen foredragsholder, erklæredes ordet frit, men ingen havde lyst til at ytre sig »offentligt«, dertil havde man altfor travlt med at snakke indbyrdes ved de mange småborde, der nok befordrede samtale i grupper men samtidig forhindrede rundbords-kontakten.

Den traditionelle jule-udlodning af

»Soraner-Biografier« blev vundet af Hans Jørgensen, der med begejstring hjemførte »1822-1900«.

Salling demonstrerede atter sine fabelagtige evner som auctionarius; han havde medbragt en samling rare, soranske bøger, der blev solgt til gode priser: Et ukomplet sæt af »Soransk Tidsskrift« 225,00 kr., do. bind I gik op i 150,00 kr., Erik Stygotius (= Stig Jensen '13): »Natravnen« (1946) 75,00 kr.; Frederik Nygaard ('15): »Kammer Nummer 3. Soraner paa Sjette Frederiks Tid« (1957) 200,00 kr.; »Bogen om Sorø-Egnen« (Aarb. f. Hist. Samf. f. Sorø Amt 1927) 175,00 kr.; Zandersens »Soranere i Tidsrummet 1900-40«, komplet i hæfter, gik for 300,00 kr.; tre småbøger om Holberg indbragte i alt 375,00 kr. og et gammelt billede af Klosterporten set udefra gik for 50,00 kr.; en nydelig reproduktion (fra 1960'erne) af »Academia Sorana«, set fra Søen, fra Thurahs Danske Vitruvius, gik billigt for 25,00 kr. og da tilmed et anonymt æresmedlem vekslede pundervis af sterlings til spotpris, nåede det samlede beløb, der tilflød vort kære organ, op på over 1600,00 kr.

En større skare fylkedes til nachspiel hos »Erik den Røde«. Det blev formidabelt! Dog savnede vi grumme vor kære Saxtorph – skulle han monstro være smuttet til Roma for at forberede »Due Colonne« på un epilogo sorano? – Men hvor bliver russerne af (de soranske, forstås!)? Stim nu til soraner-frokost! I spiser med til halv pris!

Godt nytår, kære læsere!

Rantzau

Runde fødselsdage i Januar

2. Skovrider Carl Georg Bech (f. 1906, S 24), Billundsvej 45, 7250 Hejnsvig.
5. Afd. ingeniør Peter Christiansen (f. 1936, S 55), Ladefyldvej 17, 2650 Hvidovre.
5. Red. Svend Irgens-Hansen (f. 1911, S 30), Ejsbølvej 10, 6100 Haderslev.

5. Psykolog Mogens Kleven (f. 1926, '43), Thorvaldsensvej 7,3.-tv., 1871 København V.
 5. Overingeniør Johan Bang Ullner (f. 1926, S 44), c/o Carl Bro International AS, Granbuen 8, 2600 Glostrup.
 17. Lagerforv. Ebbe Høst (f. 1911, '27), s.k.a. Brorsonsvej 27, 7400 Herning.
 19. Overass. Vagn Elholm Andersen (f. 1926, R 42), Bakketofte 15, 2760 Måløv.
 20. Kapt. Paul Agard (f. 1896, R 12), S.S. Snart Hotel, Apt. 105, 12. th. Seawall Blvd. Galveston, Texas 77550, USA.
 20. Afd. ingeniør Edward Suhr (f. 1896, S 14), Martinsvej 5, 1., 1926 København V.
 22. Civ. ing. Hans Schultz (f. 1902, S 19), Milanovej 31, 2300 København S.
 23. Sognepræst Johs. Toftager (f. 1926, S 45), Harløsevej 11A, 3320 Skævinge.
 25. Dr. med. Jan Weber (f. 1916, S 34), Ordrupvej 181A, 2920 Charlottenslund.
 26. Programsekretær Palle Bo Bojesen (f. 1916, S 35), Moltkesvej 25, 2.-tv., 2000 København F.
 28. Sognepræst Georg Langkjer (f. 1916, S 37), Hundtrupvej 21, Hundsted pr. 7700 Thisted.
 30. Speciallæge Reinholt Nilsson (f. 1936, S 55), Toftøjevej 5, 2720 Vanløse.
- S.k.a.: »Sidste kendte adresse« – Oplysninger modtages med taknemmelighed!

Palle Taarnhøj

Vor tidligere formands meriter i USA handler et længere brev om, som indledes i næste nummer.

Hvis andre gamle soranere, der arbejder rundt omkring i den store verden, vil fortælle om, hvad de tager sig til, vil det sikkert glæde bladets læsere.

Red

LOUIS VICTOR A MATHIESEN

NYVEJ 12 B-1 TH

1851 FREDERIKSBERG C

Adresseændringer og reklamationer
 rettes i Skandinavien
 til det lokale postkontor.

Soranske dødsfald

IB BRASK (R 28)

22. marts 1911 – 4. oktober 1985

EGON BERTELSEN (S 32)

16. marts 1914 – november 1985

ERIK KRINGELBACH (S 22)

9. oktober 1903 – 12. november 1985

HANS EVALD MEIDING (R 15)

14. september 1898 – 20. november 1985

ERIK HJELM-HANSEN

30. september 1916 – 7. december 1985

Soranerfrokosterne

afholdes i Restaurant Prag på hjørnet af Prags Boulevard og Amagerbrogade. Buslinierne 2, 5, 9 og 13 kører næsten lige til døren, og der er gode parkeringsmuligheder på Prags Boulevard.

Vi mødes den første torsdag i hver måned kl. 12,00 (præcis – ellers varer det for længe, før vi kan gå til bords!) og melder os i buffetten, før vi går ind i vores lokale. Vi får en udmærket platte samt øl og kaffe og evt. snaps. Juniormedlemmerne får halvdelen af plattens pris (men ikke drikkevarerne!) refunderet ved henvendelse til kassereren eller et andet tilstedeværende bestyrelsesmedlem.

Nachspiel finder sædvanligvis sted på »Erik den Røde« på hjørnet af Amagerbrogade og Hallandsgade (få minutters gang fra Restaurant Prag) fra ca. kvart over to. Man behøver ikke at have været til frokost for at kunne gå til nachspiel!

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 90,- i 1985. For medlemmer fra og med årgang 1979 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 55,-. Medlemmer, som aftjener deres værnepligt, er kontingentfri et år, når meddelelse herom gives til:

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
 Dronningens Tværgade 30
 1302 København K.
 Telefon (01) 13 86 66
 Postgiro 4 00 17 10
 Kontingent giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 85 er kontingentfri.

Postændring – Kontingent m.v.

SOR-data	SOR-data
Postbox 1078	Dr. Tværgade 30
København K.	1302 København K.
(udgår)	

Betaling

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og på Island fremendes fortrykte girokort. Medlemmer bosat i det øvrige udland, bedes tilsende os en check trukket på en dansk bank og lydende på danske kr. (det koster ellers Samfundet d. kr. 30,00 at indløse en check). Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

Adresseændringer for Skandinavien

meddeles til det lokale postkontor, der lader besked gå videre til kassereren.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
 Formanden, borgmester Ib Juul
 Herlev Rådhus, Bygaden 90
 2730 Herlev
 Telefon (02) 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
 Kongebrovej 28
 4180 Sorø
 (03) 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
 Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
 (01) 87 05 45

Sorø Bogtrykkeri APS
 Alleen 9, 4180 Sorø
 (03) 63 05 75